

نگاه

سیاستمدار عبور و آرام هند

ترجمه: محمدعلی فیروزآبادی

امکان ندارد که کسی از «مان موهان سینگ» تصور سیاستمداری سختگیر و ناشکیبا داشته باشد. حتی انفجارهای سریالی اخیر در بمبئی که طی آن ۲۰۰ نفر کشته و ۸۰۰ نفر مجروح شدند نیز باعث نشد تا نخست‌وزیر هندوستان از همسایه‌اش پاکستان با عنوان آشیانه تروریسم یاد کند. و این ویژگی‌ای است که از تفاوت وی با اسلاشف در موقعیت‌های مشابه حکایت می‌کند. این روشنفکر آرام و صبور در بالاترین مقام اجرایی کشورش هم همچنان به آن شکیبایی وفادار بوده گفت: «البته پاکستان در سال ۲۰۰۴ به ما اطمینان داد که به هیچ وجه در مقابل حملات تروریستی علیه هند شکیبایی نشان نمی‌دهد و جلوی این قبیل اقدامات را می‌گیرد. پس قبل از هر پیشرفتی در روند صلح باید این وعده پاکستان عملی شود.» این مرد لاغراندام ۷۲ ساله که پیش از این به عنوان یکی از برجسته‌ترین اقتصاددانان هند مشهور بود و زمانی بر کرسی وزارت اقتصاد کشورش تکیه زده بود، همواره با اعتدال و عقلانیت در مورد پاکستان موضع گیری می‌کند، راهکاری که تا به امروز موفقیت آمیز بوده است: از زمان انتخاب سینگ به نخست‌وزیری این «بزرگترین دموکراسی جهان»، روابط دولت‌های هند و پاکستان که از ۱۹۴۷ بر سر کشمیر همواره پر تنش و خصمانه بود، در مسیر گفت‌وگویی پر حاصل قرار گرفت. و در اواخر سال ۲۰۰۵ برای اولین‌بار کالایین دو کشور شروع به فعالیت کرد. مان موهان سینگ عقیده دارد: «منافع و سرنوشت مشترک دو ملت هندوستان و پاکستان مهم‌ترین انگیزه ما است تا به طور جدی برای یافتن راه‌حل‌های اساسی و کارآمد و پایدار برای همه مشکلات تلاش کنیم. مسیر صلح باید گام به گام و البته با جدیت پیموده شود.» با همه اینها و با وجود موفقیت‌های نسبی نباید تصور کرد که در حال حاضر در مورد مسئله کشمیر راه‌حل پایدار و کارآمدی در دست است. پاکستان هنوز هم ادعای مالکیت بر سراسر خاک کشمیر با اکثریت مسلمان آن را دارد، استانی که میان این دو کشور تقسیم شده است. از طرف دیگر هند از این بیم دارد که هر گونه ترمش و تسلیم در مورد مسئله کشمیر موجب بالا گرفتن موج استقلال‌طلبی در دیگر مناطق هند شود و به گفته «یودای بهاسکار» کارشناس ارشد موسسه تحقیقات و آنالیز امور دفاعی در دهلی: «در چنین حالتی چیزی شبیه به بیماری خوره به جان هندوستان خواهد افتاد.» در دسامبر سال ۲۰۰۱ و در پی حمله ناکام تروریست‌ها به پارلمان هند، نخست‌وزیر وقت یعنی «آتال بیهاری واجپایی» همراه با اعضای حزبش حملات لفظی شدیدی را علیه پاکستان تدارک دید و خواستار برخورد با به گفته خودشان جبهه تروریست‌های تجاوزگر و حامیان پاکستانی آنها شدند و بدین ترتیب هند در آستانه جنگی دیگر با پاکستان قرار گرفت. اما سینگ روشی متفاوت با سلف خود دارد. او تلاش می‌کند تا مناشئه با پاکستان از سوی دولت‌های جهان به رسمیت شناخته شود، روشی که کارایی خود را نشان داد و در آخرین اجلاس گروه هشت که به نازکی در روسیه برگزار شد، این گروه ضمن محکوم کردن این گونه حملات، از آن به عنوان اقدام تروریستی وحشیانه یاد کرده و خواستار همسنگی دولت هند در مبارزه با تروریسم شدند. مطبوعات هندوستان این بیانیه را یک پیروزی بزرگ برای نخست‌وزیر عنوان کردند، نخست‌وزیری که با وجود موقعیت شکننده‌اش در کابینه و در بدو انتخاب در سال ۲۰۰۴ توانسته است با نزاکت و درستکاری احترام و توجه همه را به خود جلب کند. صعود پذیرش این سمت از سوی رهبر حزب کنگوه یعنی «سونیا گاندی» صورت گرفت. این بیوه‌نخست‌وزیر فقید «راجیو گاندی» همواره به دلیل تبار ایتالیایی‌اش از سوی مخالفان خود مورد انتقاد قرار می‌گرفت و با این کناره‌گیری تا حدی سنگینی این انتقادها را از دوش خود برداشت. از آنجایی که سینگ از کاریزمای لازم برای پست نخست‌وزیری برخوردار نبود همواره در آغاز کار مورد تمسخر قرار می‌گرفت و از وی به عنوان عروسک خیمه‌بازی سونیا گاندی یاد می‌شد. در یک کاریکاتور سینگ را به هیبت کودکی درآورده بودند که دست در دست مامان سونیا دارد! اما رفته‌رفته همه این انتقادهای غیرمنصفانه و مستخره کردن‌ها فروکش کرد. و حتیاب دیگر این فرزند آن خانواده هدفقای و قنبر اهل پنجاب که خود را به بالاترین مدارج علمی دانشگاه کمبریج رساند، جدی گرفته می‌شود. این مسئله البته فقط به دلیل رشد بالای اقتصادی‌هند در دوران زمامداری سینگ نیست. اگرچه پیشنهاد سینگ مبنی بر سهمیم کردن دهک‌های آسیب‌پذیر در امتیازهای اقتصادی بخش خصوصی فراد بیابان‌های هند را درآورده اما موجب امتنان هر چه بیشتر راد دهندگان حزب چپ گرا و سنی کنگوه از نخست‌وزیر شد. زیرا اصولاً پیروزی این حزب در انتخابات سال ۲۰۰۴ حاصل این استدلال اکثریت بود که خود را از اصلاحات اقتصادی دولت پیشین متضرر می‌دیدند. اما کشمیر مسئله‌ای است که شاید تا مدت‌ها نتوان ارزیابی دقیقی از آن ارائه داد. آنچه از مواضع وزارت امور خارجه هند برداشت می‌شود این است که دولت هند حملات تروریستی به بمبئی را حمله به روند گفت‌وگوهای صلح با پاکستان می‌داند و از همین رو اتهامی از متوجه‌چهر کشور پاکستان که این روزها به شدت تحت فشار است می‌کند در حال حاضر ژنرال مشرف از سوی آمریکا و افغانستان متهم به بی‌عملی در برابر یکپارچویان مستقر در مرزهای غربی پاکستان شده است. اما برخی از ناظران بر این عقیده هستند که چه بسا این خویش‌ننداری هند سازمان‌های تروریستی چون «الشکر طیبه»را به ادامه حملات خود تشویق کند. به عقیده کارشناسان چنانچه تروریست‌ها موفق به رقم زدن یابیزی خونین در هند شوند، نخست‌وزیر صبور و آرام از کشور چارای جز تغییر مجبور نخواهد بود. برای پاکستان نخواهد داشت. مخالفان تندرو سینگ در این روزها با اشاراتی حاکی از موافقت با راه‌حل‌های ایهود اولمرت از نخست‌وزیر با نزاکت خود این توقع را دارند که فردی را در کابینه‌اش پیدا کند که با مشت‌هایی گره کرده بر سر میز مذاکره می‌رسمد. اما اصلاحات اساسی در آن، بسیار ضروری به نظر می‌رسد. با توجه به مبلغ ۲۶۰ میلیون دلاری که

منبع: مرکور

حدود ۶۰ خیرنگار از حدود ۳۰ کشور برای چهار روز از

تاریخ ۱۷ تا ۲۱ جولای به بخش ترک‌نشین شمال قبرس دعوت شدند تا شاهد مراسم سالگرد روز صلح و آزادی باشند. در جریان این سفر چهارروزه به غیر از دیدارهای توریستی، روزنامه‌نگاران با رئیس جمهور بخش ترک‌نشین قبرس محمدعلی طلعت نخست‌وزیر و رهبران قبلی و فعلی جامعه ترک‌های قبرس دیدار و گفت‌وگو داشتند و نیز در مراسم رژه رسمی مربوط به این روز که با حضور رجب طیب اردوغان نخست‌وزیر ترکیه و تعداد دیگری از وزرای کابینه اردوغان برگزار شد شرکت کردند. در جریان این سفر چهارروزه تعداد زیادی از نهادهای رسمی بخش ترک‌نشین قبرس برنامه‌هایی را برای تماس و دیدار با خبرنگاران فراهم کردند و بدین وسیله زمینه‌ای فراهم شد تا یک‌بار دیگر اخبار مربوط به بخش ترک‌نشین قبرس و بحران بیناتوری آن دوباره در رسانه‌های جهان انعکاس یابد. بازدید از سایت‌های توریستی شمال قبرس و نیز مناظر زیبای ساحل مدیترانه بی اختیار انسان را به این اندیشه وامی‌دارد که این تکه بسیار زیبا و رنگ به رنگ از کره زمین چگونه می‌تواند دربرگیرنده یک بحران ریشه‌دار منطقه‌ای باشد. بحرانی که به نظر می‌رسد هر چند بخش ترک‌نشین سعی دارد آن را مرتفع کند توفیق چندانی در آن نمی‌یابد.

۱۴ سال بعد از اینکه سومین جزیره دریای مدیترانه یعنی قبرس از استعمار بریتانیا مستقل شد نظامیان یونان که حضور آنان در صحنه سیاسی یونان نمایانگر تداوم درگیری شرق و غرب و نیز جنگ سرد بود در سال ۱۹۷۴ با انجام کودتایی خواهان ضمیمه کردن خاک قبرس به یونان شدند. اقدام نظامیان یونان عکس العمل رقیب منطقه‌ای این کشور یعنی نظامیان ترکیه را موجب شد تا نیروهای خود را در بخش شمالی پیاده کنند و با توجه دفاع از اقلیت ترک‌های مسلمان جزیره یک‌سوم از خاک جواهر مدیترانه را به اشغال درآورند. سهمی که نظامیان ترک از جزیره قبرس به خود اختصاص دادند (حدود یک‌سوم) عملاً متناسب با سهمی است که ترک‌های مسلمان در مجموع ترکیب جمعیتی این جزیره به خود اختصاص داده‌اند. تا این زمان فدراسیونی از جمعیت و نهادهای یونانی و ترک جزیره اداره امور و حاکمیت جزیره قبرس را برعهده داشت اما ماجراجویی‌های نظامیان یونانی که حامی جمعیت یونانی جزیره هستند معادلات جزیره را به اغتشاش و هرج و مرج کشاند. یک سال پس از استقرار نظامیان ترک فدراسیون ترک‌های قبرس اعلام موجودیت کرد و متعاقب آن هشت سال بعد در سال ۱۹۸۳ جمهوری ترک‌نشین قبرس اعلام موجودیت کرد. موجودیتی که با سکوت جامعه بین‌الملل و استقبال وزارت خارجه ترکیه مواجه شد. متعاقب اعلام استقلال بخش ترک‌نشین قبرس و سکوت جامعه بین‌الملل نسبت به تولد یک کشور جدید، رژیم حقوقی خاصی پیرامون روابط سیاسی، اقتصادی بین‌المللی این منطقه به‌جهان برقرار شد. رژیم حقوقی‌ای که دولت یونان رعایت آن را از سوی کلیه اعضای سازمان ملل به دقت زیر نظر دارد و هرگونه تخطی از آن را با اِرسال یادداشت اعتراضی یادآوری می‌کند. براساس این رژیم حقوقی جمهوری به رسمیت شناخته نشد. قبرس شمالی با انزوای جهانی مواجه شد. بسیاری از کشورهای به‌خصوص کشورهای غیراسلامی از برقراری هرگونه ارتباط تجاری با این بخش از جزیره امتناع می‌کنند و در واقع ترکیه تنها شریک تجاری جمهوری ترک‌نشین قبرس است. اوراق

و اسناد رسمی اتباع این کشور به رسمیت شناخته نشده از سوی هیچ مرجع بین‌المللی به رسمیت شناخته نمی‌شود. معنی و مفهوم جمله فوق این است که براساس توافقی نانوشته و روندی که تاکنون طی سه سال گذشته ادامه داشته است کشورها پاسپورت‌های صادر شده از سوی بخش یونانی‌نشین قبرس را برای ورود و خروج از مبادی خود به رسمیت نمی‌شناسند. از آنجا که هیچ کشوری به جز ترکیه اعلام موجودیت قبرس شمالی را به رسمیت شناخته است عملاً ورود و فرود هواپیمای هر کشوری در منطقه مورد مناقشه قبرس شمالی امکان‌پذیر نیست. زمین نخستن هر هواپیمایی در فرودگاه ارجان به منزله شناسایی دوفاکتو (شناسایی ضمنی) جمهوری ترک‌نشین قبرس شمالی است. تنها فرودگاهی که در جهان به هواپیمای‌های دولت قبرس شمالی و نیز شرکت‌های خصوصی تابعه آن اجازه فرود می‌دهد فرودگاه بین‌المللی استانبول است. به عبارتی باند فرودگاه ارجان تاکنون به غیر از هواپیمای‌های خود جمهوری قبرس شمالی و دولت ترکی به چرخ‌های هیچ هواپیمای دیگری آشنا نشده است. به عبارت دیگر فرودگاه بین‌المللی استانبول تنها مجرای ورودی و خروجی بین‌المللی برای پروازها به بخش ترک‌نشین قبرس است. این در حالی است که به دلیل تحریم بین‌المللی بودجه ۵۰۰میلیون دلاری جمهوری ترک‌نشین قبرس هر سال از سوی ترکیه تأمین می‌شود.

به‌رغم انزوای بخش ترک‌نشین قبرس یونانی‌های قبرس از وضعیت اقتصادی سیاسی کاملاً بایگانی‌شده ۲۰۰۷-۰۷-۰۵ در محروردارند و عملاً خود را مالک کل جزیره بدون و کم و کاست می‌دانند. بخش یونانی‌نشین قبرس در سال ۱۹۹۰ درخواست پذیرش به عنوان عضو کامل در اتحادیه اروپا را مطرح کرد. به‌رغم چراغ سبزه‌ایی که بخش ترک‌نشین برای وحدت و کنار آمدن با بخش یونانی‌نشین همواره از خود بروز می‌دهد، درخواست عضویت در اتحادیه اروپا بدون هماهنگی با بخش ترک‌نشین صورت گرفت. در سال ۲۰۰۴ اتحادیه اروپا بخش یونانی‌نشین قبرس را به عنوان تنها دارنده حاکمیت سیاسی در جزیره قبرس به عضویت کامل خود درآورد و با این اقدام ابهام

بیم و امید در پای صندوق‌های رای کنگو

گروه بین‌الملل: روز یکشنبه انتخابات دموکراتیک در کنگو برای اولین بار پس از چهل سال برگزار شد. جوزف کابیلز رئیس‌جمهور جوان کنگو در رقابت‌های انتخاباتی اخیر، افرادی را در عرصه رقابت در کنار خود دید که در روزگاری نه چندان دور، یا رهبر گروه‌های شورش‌ی بودند و یا در پست معاونت پیشین کابیلز قرار داشتند. در میان این رقبا، دو نام بی‌بیهوش در دیگران به گوش می‌رسید. «ژان پیر بمبیا» معاون کابیلز که زمانی در بخش‌های

شمال شرقی کنگو قدرت و نفوذ زیادی داشت و مورد حمایت اوگاندا بود، اکنون به رقیب او تبدیل شده است و «آزاریاس وریروبا» یکی از رهبران شورش‌ی قدیم بر دولت بخش‌های شرقی کنگو نفوذ زیادی دارد نیز با حمایت رواندا وارد رقابت‌های انتخاباتی شده است. اما کنگو تا قبل از آغاز رای‌گیری، شرایط پرتنش‌ی را تجربه کرد و در خشونت‌های انتخاباتی اخیر در این کشور، چندین نفر هم کشته شدند. به علت این خشونت‌ها، یکی از کاندیداهای نمایندگی پارلمان کنگو از کشور گریخت و چندین کامیون حامل وسایل و برگه‌های رای‌گیری نیز از سوی شورشیان به آتش کشیده شد اما به نظر می‌رسد به‌رغم پایان یافتن دوران جنگ در کنگو، خشونت در این کشور به بخشی از زندگی روزمره، مردم، به‌خصوص در منطقه شرق کنگو تبدیل شده است. کنگو که بلافاصله پس از رهایی از استعمار بلژیک در دهه ۱۹۶۰ میلادی به دام خشونت و مناقشه داخلی افتاده است، تاکنون چندین جنگ داخلی و کودتا را تجربه کرده است. این کشور که در قلب آفریقا قرار دارد، بسیار فقیر است و هزینه برگزاری انتخابات در این کشور نیز از سوی کشورهای غربی پرداخت شده است. این هزینه که بالغ بر ۳۰۰ میلیون دلار است، اضافه بر یک میلیارد دلاری است که سالانه برای کمک به کنگو اختصاص می‌یابد. از سوی دیگر، هزینه سنگینی نیز برای نگهداری نیروهای حافظ صلح سازمان ملل متحد در کنگو صرف می‌شود. براساس آمار۷ که وجود دارد، جنگ‌های کنگو باعث مرگ چهارمیلیون نفر در این کشور شده است. در همین حال، دیدلیات‌های غربی می‌گویند انتظار بسیار زیادی از دولت جدید کنگو می‌رود و این رسام اصلاحات اساسی در آن، بسیار ضروری به نظر می‌رسد. با توجه به مبلغ ۲۶۰ میلیون دلاری که در کنگو خواهد بود.

آسیا و آفریقا

مختصات بحران قبرس نیلگون

فرزانه روستایی

دیگری بر ابهام‌های روابط دو بخش جدا شده ترک و یونانی‌نشین از خود باقی گذاشت.

■ **بحران قبرس**

یکی از وظایف دیدرکل‌های سازمان ملل پس از احراز این مقام، پرداختن به بحران لاینحل قبرس است. سازمان ملل تاکنون دو طرح برای حل بحران ارائه داده است مهمترین این طرح‌ها برگزاری فراندوم در ۲۴ آوریل ۲۰۰۴ بود که به ابتکار کوفی عنان در دو بخش یونانی‌نشین و ترک‌نشین قبرس برگزار شد. براساس گزارش ناظران انتخاباتی دولت ترکیه و نیز بخش ترک‌نشین قبرس از برگزاری انتخابات استقبال کردند اما دولت بخش یونانی‌نشین از مردم درخواست می‌کرده است که به طرح دیدرکل سازمان رای منفی بدهند. براساس این طرح تعریفی برای تردد ترک‌ها و یونانی‌ها به دو بخش ایجاد شد. دو دولت یونانی و ترک‌نشین با یکدیگر دولت فدرالی را تشکیل می‌دادند که عملاً منجر به پایان جدایی حقوقی دو بخش یونانی و ترک‌نشین جزیره قبرس می‌شد. ترک‌ها با درصد قابل توجهی به طرح دیدرکل رای مثبت دادند ولی بخش یونانی‌نشین آن را رد کرد.

۳۰سال پیش که دو بخش یونانی و ترک‌نشین قبرس از یکدیگر جدا شدند شرایط بین‌المللی و منطقه‌ای و شرایط سیاسی، اقتصادی و اجتماعی دو کشور یونان و ترکیه نیز با وضعیت فعلی کاملاً متفاوت بود. ۳۰سال پیش نظامیان در هر دو کشور یونان و ترکیه حاکم بودند و هر یک براساس معیارهای ملی خود در تلاش بودند تا به اعضای ناتو بقیولانند که شریک منطقه‌ای بهتری در مقایسه با جبهه کمونیست هستند. ترکیه ۳۰سال پیش جمهوری عقب افتاده‌ای بود که هنوز زخم‌های شبهه‌جنگ داخلی و درگیری‌های خوینن التیام‌نیافته بود. در آن سال‌ها و برخلاف امروز نظامیان ترکیه مهمترین بخش حاکمیت سیاسی در ترکیه به‌شمار می‌رفتند و در واقع ملاحظات آنان بر ملاحظات فعالان سیاسی و بخش‌های غیرنظامی توفیق داشت. ترکیه ۳۰سال پیش، امروزه مدلی از توسعه سیاسی کاملاً موفق را در حوزه غرب آسیا از خود برجا گذاشته است که آن را مدل موفق توافق تسامح اسلامی نامیده‌اند. در شرایطی که اکثر کشورهای

عرب و مسلمان منطقه درگیر فقر اقتصادی و فساد سیاسی و اجتماعی هستند و یک حاکمیت سیاسی تحمیلی را بر خود حمل می‌کنند و در شرایطی که افراط‌گرایی ایدئولوژیک عملاً تبدیل به مانعی بر سر راه تحولات اجتماعی این منطقه شده است، جمهوری ترکیه موفق به عبور از دوران ستنی و ورود به دوران مدرنیته سیاسی و اجتماعی و استقرار در آن شده است.

در حال حاضر ترکیه پشت درهای اتحادیه اروپا در انتظار پذیرفته شدن به عنوان یک عضو کامل در اتحادیه اروپا است. تلاش ترکیه برای استقرار در اتحادیه اروپا مقارن با اصلاح بسیاری از قوانین حقوقی، قضایی و سیاسی در این کشور بوده است. این تغییرات به تدریج ترکیه را به استانداردهای سیاسی، حقوقی اتحادیه اروپا نزدیک می‌کند و عملاً روند توسعه سیاسی، اقتصادی این کشور متحول شده را تکمیل می‌کند. تا ۱۰سال پیش اخبار رسانه‌های منطقه حاکی از شدت درگیری ترکیه با کردها و تکزازی نظامیان در مناطق شرقی این کشور بود. امروزه بعد از لغو مجازات اعدام و نیز افزایش تحمل ترکیه نسبت به اقلیت کردها کمتر شاهد بروز درگیری نظامی قابل توجهی در جمهوری ترکیه هستیم. جمهوری ترکیه به عنوان مدل توافق و نیز

مدل موفق توسعه سیاسی در شرایطی قرار گرفته است که ملزم به حذف فسادهای سیاسی در صحنه داخلی و خارجی است. با توجه به اینکه یونان نیز عضو اتحادیه اروپا و ملزم به رعایت استانداردهای این اتحادیه است دو طرف راهی ندارند به جز توافق بر مصالحه و توافقی برای حل بحران قبرس. در این میان، دولت ترکیه و ترک‌های قبرس با معضل بزرگتری مواجه‌اند، چرا که رقیب آنان، یعنی یونان و بخش یونانی‌نشین قبرس هر دو عضو کامل اتحادیه اروپا هستند اما ترک‌ها در آستانه اتحادیه اروپا. در جریان دیدار خبرنگاران از بخش ترک‌نشین قبرس با گروه‌های دسته‌جمعی مواجه شدیم که خانواده‌های ترک از ۹ ماهه تا ۹۰ساله قتل عام شده بودند به کلیساهای بزرگ و معظمی را مشاهده کردیم که تبدیل به مساجد شده بودند و در آنها نماز جماعت برگزار می‌شد. احتمالاً در بخش یونانی‌نشین نیز نمی‌توانیم شاهد صحنه‌های مشابهی نباشیم. با این حال دوران تبدیل مسجد به کلیسا و بالعکس گذشته است و وقوع خشونت‌های کور مانند آنچه در هر دو طرف یونانی‌نشین و ترک‌نشین شاهد آن بوده‌ایم سپری شده است. شاید دولت ترکیه – بنابر شواهد و مدارکی – مجبور شود حمایت صریح و علنی از جمهوری ترک‌نشین قبرس را تعدیل کند و عملاً بار خود را در پذیرش به عنوان عضو دائم اتحادیه اروپا به زمین گذارد. دولت یونان و بخش یونانی‌نشین نیز احتمالاً مجبور به پذیرش مصالحه و فرمولی خواهند شد که آنها را از موضع «نه‌بزرگ» خارج خواهد کرد. ۲۵ کشور اتحادیه اروپا تاکنون موفق شده‌اند کلیه

درگیری‌های قومی قبیله‌ای مرز خود را در چارچوب و به نفع اتحادیه‌ای که کارایی بیشتری دارد کنار بگذارند. می‌توان انتظار داشت که تجربه اتحادیه اروپا در حل اختلافات مرزی و نزادی عاملی باشد برای ایجاد مصالحه بین سه یا چهار عضو جدید ترکیه، یونان و دو یا یک بخش قبرس. تا آن زمان باید به انتظار نشست اما آنچه که مسلم است اینکه درای‌نیلگون، آسی، آفریقای، صوری و سرمه‌ای مدیترانه نیز نگران تأخیر در رفع‌شدن بین‌اقوام ترک و یونانی‌نشین قبرس است و انتظار روزی را می‌کشد که همه متولدین جزیره به عنوان اتباع یک دولت واحد مورد شناسایی قرار گیرند.

با واگذاری فرماندهی نیروهای خارجی به ناتو

عملیات ضربه کوهستان در افغانستان پایان می‌یابد

۱۰هزار نیرو در افغانستان دارد که بیشتر در مناطق نسبتاً آرام شمال و غرب این کشور مستقر هستند. قرار است تعداد این نیروها از پس فردا (پس از ۳۱ جولای) به ۱۸هزار تن افزایش یافته و تا پایان سال جاری میلادی با اعزام نیروهای بیشتر به شرق افغانستان به ۲۱هزار تن برسد. با وجود عقب‌نشینی بخشی از نیروهای آمریکا از افغانستان واگذاری فرماندهی نیروهای اتحادیه به ناتو، آمریکا همچنان فرماندهی تعدادی نیروهای نظامی ویژه و مستقل را که در عملیات شکار رهبران القاعده و طالبان شرکت دارند، برعهده خواهد داشت. بدین ترتیب در واقع قرار است یک تقسیم کار میان نیروهای خارجی مستقر در افغانستان صورت بگیرد. در یک سو نیروهای آمریکایی هستند که به تعقیب رهبران القاعده و طالبان خواهند پرداخت و در سوی دیگر نیروهای ایساف هستند که عمدتاً به امور بازسازی در افغانستان خواهند پرداخت. ریچاردز در عین حال دیروز اعلام کرد که نیروهای ناتو مستقر در افغانستان توان خود را بر تعقیب ترانس سارالانا مواد مخدر که عامل اصلی بروز خشونت‌ها در منطقه جنوب افغانستان به حساب می‌آیند، متمرکز خواهند کرد. وی تأکید کرد که برخی از جنود سارالانا توانسته‌اند طی چند ماه گذشته از طریق قاچاق مواد مخدر بر نقاط مختلف جهان قدرت خود را توسعه دهند. انتقال فرماندهی

نیروهای خارجی به نظامیان ناتو، فصل جدیدی در عملیات‌های خارجی این سازمان محسوب خواهد شد. عملیات نظامی ناتو در افغانستان در عین حال پرخطرترین ماموریت در تاریخ ۷۰ساله این نیرو به حساب می‌آید. بر اساس برخی گزارش‌ها نیروهای طالبان و القاعده از شرع نام‌های جدید میلادی تاکنون بیش از ۷۰ تن از نیروهای خارجی مستقر در افغانستان را کشته‌اند. در همین حال گزارش‌های دیگر حاکی است که طالبان تلاش‌های خود برای جذب نیروهای بیشتر را افزایش داده است. چند روز پیش نیز سخنگوی این گروه اعلام کرد که عملیات‌اتروری بیشتری را علیه نیروهای خارجی مستقر در افغانستان تدارک دیده‌اند. منابع دفاعی انگلیس گفتند مستقیم‌آنها به نیروهای انگلیسی به سفر یک هفته قبل ریچاردز به لندن مربوط می‌شود. انگلیس اولین ایل ماه اعلام کرد که پس از مشاهده مقاومت غیرمنتظره شبه‌نظامیان طالبان تعداد سربازان خود در جنوب افغانستان را تا قبل از پایان اکتبر (مهرماه) به ۴۲۰۰ تن می‌رساند. در حال حاضر یک هزار سرباز انگلیسی در کابل مستقر هستند. ریچاردز دیروز با اشاره به تعهد کامل نیروهای ناتو به برقراری امنیت در افغانستان تأکید کرد که این نیروها تا زمانی که دولت افغانستان به کمکشان احتیاج داشته باشد، در این کشور خواهند ماند. هم‌اکنون نیروی بین‌المللی کمک امنیتی (ISAF) متشکل از ۳۶ کشور،

دستگیری شبه‌نظامیان القاعده و طالبان. منابع دفاعی انگلیس گفتند جدید آماده‌باش به نیروهای انگلیسی به سفر یک هفته قبل ریچاردز به لندن مربوط می‌شود. انگلیس اولین ایل ماه اعلام کرد که پس از مشاهده مقاومت غیرمنتظره شبه‌نظامیان طالبان تعداد سربازان خود در جنوب افغانستان را تا قبل از پایان اکتبر (مهرماه) به ۴۲۰۰ تن می‌رساند. در حال حاضر یک هزار سرباز انگلیسی در کابل مستقر هستند. ریچاردز دیروز با اشاره به تعهد کامل نیروهای ناتو به برقراری امنیت در افغانستان تأکید کرد که این نیروها تا زمانی که دولت افغانستان به کمکشان احتیاج داشته باشد، در این کشور خواهند ماند. هم‌اکنون نیروی بین‌المللی کمک امنیتی (ISAF) متشکل از ۳۶ کشور،

دوشنبه ۹ مرداد ۱۳۸۵

خبرها

درخواست چین برای تمدید ریاست جمهوری بوتین

ایستا: رئیس پارلمان جمهوری چین گفت: پارلمان این جمهوری تصمیم گرفت که پیشنهاد درخواست بازنگری قانون اساسی در مورد مهلت دوره ریاست جمهوری فدراسیون روسیه را به مجلس دوما ارائه نماید. دوکواخا عبدالرحمانف رئیس پارلمان جمهوری چین افزود: پارلمان چین در این رابطه لایحه‌ای را با اکثریت قاطع آرای نمایندگان تصویب کرد. به گفته وی بحث بر سر اجازه دادن به ولادیمیر پوتین رئیس‌جمهور روسیه برای شرکت در انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۰۸ برای سومین بار مطرح می‌شود. وی توضیح داد که این تصمیم به این خاطر گرفته شده که نه تنها مردم چین بلکه کل فدراسیون روسیه به رئیس‌جمهور فعلی نیاز دارند. پارلمان چین همچنین از همکاران خود در دیگر مناطق خودگردان فدراسیون روسیه درخواست کرده است تا از پیشنهاد آنان حمایت کنند.

تغییر سیاست هسته‌ای استرالیا

ایلنا: سیاست‌های هسته‌ای استرالیا به زودی تغییر گسترده‌ای را تجربه خواهند کرد. به گزارش خبرنگاری فرانسه «استرالیا بزرگترین منابع یک‌زد دنیا را در اختیار دارد اما در سال ۱۹۸۴ و با خارج شدن حزب کارگر از قدرت که مخالف انرژی هسته‌ای است، استرالیا شمار معادن خود را به سه معدن کاهش داد. «اگرچه حزب کارگر در دولت فدرال استرالیا حضور ندارد اما تمام مسئولیت‌هایی که جواز استخراج و اکتشاف معدنی را صادر می‌کند، در اختیار حزب کارگر هستند. در میان تقاضای فزاینده برای سوخت هسته‌ای «کیم بیزلی» رهبر حزب کارگر از حزش‌خواست تا سیاست‌های هسته‌ای خود را تغییر دهد. بیزلی با بیان اینکه وی شدیدترین راهکارهای امنیتی برای صادرات اورانیوم در جهان را معرفی خواهد کرد، افزود: «من معتقدم مسئله اصلی این است که ما چه کاری با اورانیومی که استخراج می‌کنیم، انجام می‌دهیم نه اینکه چند معدن داریم.»

انتقاد سرلانکا از خروج ناظران آتش‌بس

بی‌بی‌سی: دولت سرلانکا از تصمیم دانمارک و فنلاند برای بیرون بردن ناظران آتش‌بس خود از سرلانکا انتقاد کرد. سخنگوی دولت سرلانکا گفت که این دولت در برابر هرگونه تغییر ساختار کوهستان آتش‌بس که بدون معرفی خواهد کرد، افزود: «من معتقدم مسئله اصلی مشورت با دولت سرلانکا صورت گرفته باشد مخالفت خواهد کرد. تصمیم دولت‌های مورد بحث در پی تقاضای شورشیان موسوم به بیره‌های تامیل مبنی بر این بود که کشورهای اتحادیه اروپا از گروه ناظران خارج شوند. تقاضای بیره‌ای تامیل پس از آن بود که اتحادیه اروپا بیره‌های تامیل را از عنوان یک گروه تروریست شناخت. در همین حال هواپیمای‌های جنگی سرلانکا از چهارشنبه گذشته سرگرم بمباران مواضع بیره‌ای تامیل بوده‌اند. شورشیان به این دلیل درخواست خروج ناظران صلح اتحادیه اروپا را کرده بودند که به گفته آنها کشورهای اروپایی دیگر نمی‌توانستند در نظرات بر آتش‌بس چهارساله بی‌طرفی را حفظ کنند. بیره‌ای تامیل می‌گویند ناظران باید تا اوان سپتامبر از سرلانکا خارج شوند. فنلاند و دانمارک با این تقاضا موافقت کرده‌اند ولی سوئد گفته است که ناظران سوئدی در حال حاضر در سرلانکا باقی خواهند ماند. کشورهای سوئد، دانمارک و فنلاند ۴۰ عضو از ۵۷ عضو گروه ناظران آتش‌بس در سرلانکا را تأمین می‌کنند.

اتهام تازه سومالی علیه سه کشور

ایستا: نخست‌وزیر سومالی با این ادعا که مصر و لیبی و ایران در حال مسلح کردن شبه‌نظامیان اسلام‌گرای مخالف حکومت وی هستند، فهرست کشورهای متهم به تحریک ناآرامی سیاسی در سومالی را طولانی‌تر کرد. تاکنون شبه‌نظامیان معتقد بودند که اتیوپی دشمن دیرین سومالی در حال حمایت از نخست‌وزیر است و دولت سومالی هم معتقد بود که اتریه، دشمن اتیوپی از شبه‌نظامیان پشتیبانی می‌کند. این در حالی است که دولت ضعیف محمدعلی جیدیلی نخست‌وزیر سومالی در حال از هم پاشیدن است. محمدعلی جیدیلی تصریح کرد: مصر و لیبی که ما گمان می‌کردیم دوستانمان هستند، با حمایت از تروریست‌ها به درگیری‌ها در سومالی دامن می‌زنند. وی در بیان این اظهارات به منابع ناشناس در دولتش استناد کرد و هیچ‌گونه سند و مدرکی ارائه نداد. اما شیخ حسن ظاهر عویس رهبر شبه‌نظامیان دریافت هرگونه سلاح از جانب کشورهای خارجی را رد کرده و گفت که جیدیلی در تلاش است توهانات را از مشکلات خودش به سمت دیگری منحرف کند.

درخواست هند برای سرکوب شبه نظامیان توسط پاکستان

ایلنا: دولت هند اعلام کرد فقط زمانی گفت‌وگوهای صلح با پاکستان را از سرمی‌گیرد که این کشور علیه شبه‌نظامیان مسلمان اقدام کند. «آناند شارما» معاون وزارت خارجه هند به روزنامه «تایمز آوآندیا» گفت: «گفت‌وگوی ما تنها زمانی آغاز می‌شود که پاکستان نیاز انجام اقدام شدید را به رسمیت بشناسد.» وی گفت: «شما نمی‌توانید وضعیتی داشته باشید که یک طرف خشونت را نادیده بگیرد و علیه کسانی که از تفنگ و بمب صحبت می‌کنند و مردم بی‌گناه را می‌کشند، اقدامی نکنند.» وی در پاسخ به پرسشی در مورد اینکه «آیا گفت‌وگوهای صلح که توسط هند به تعویق افتاد از سر گرفته می‌شود یا نه»، گفت: «پاکستان باید اقدامی انجام دهد.» وی با بیان اینکه «ما به یک محیط مناسب احتیاج داریم»، افزود: «هند از پاکستان می‌خواهد که اردوگاه‌های آموزشی تروریست‌ها و شبه‌نظامیان مسلمان را برچیند.» در همین حال مقامات هند و پاکستان قرار است در «داکا» پایتخت بنگلادش در حاشیه اجلاس کشورهای جنوب آسیا دیدار کنند. با این حال یک مقام هند گفت که این ملاقات بخشی از روند صلح نیست.